

Repertoriumnummer

2019/

Datum van uitspraak

13 november 2019

Rolnummer

2018/2259/A

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

VON - BR

Procedurestukken:

- 1 dagvaarding
- 2 conclusies

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

Vonnis

- VONNIS OP TEGENSPRAAK – VERZENDING BIJZONDERE ROL

2de kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op

Niet te registreren

In de zaak van:

D. W. A., wonende te [adres – België],

D. W. J., wonende te [adres – België],

V. S. E., wonende te [adres – België],

eisers,

advocaat: mr.[naam], met kantoor te [adres]

Tegen:

D. G., wonende te [adres] (Spanje),

verweester,

advocaat: mr.[naam], met kantoor te [adres].

I. PROCEDURE

1.

Met een dagvaarding betekend op 29 mei 2018 hebben eiseres hun vordering voor de rechtbank gebracht.

Bij beschikking van 12 juli 2018 zijn, overeenkomstig art. 747 §1 Ger.W., de door partijen overeengekomen conclusietermijnen bekrachtigd en is de rechtsdag bepaald.

Overeenkomstig artikel 748bis van het Gerechtelijk Wetboek beschouwt de rechtbank de laatst neergelegde conclusies als syntheseconclusies die alle vorige conclusies vervangen, met name de conclusies neergelegd voor:

- eisers op 16 augustus 2019 (digitaal),
- verweester op 16 september (digitaal).

Op de openbare terechtzitting van 30 september 2019:

- zijn verschenen:
 - o mr. [naam] voor eisers,
 - o mr. [naam] voor verweester,
- zijn voornoemde advocaten gehoord en hebben zij verklaard dat zij in onderling akkoord afgeweken zijn van de vastgestelde conclusietermijnen,
- zijn de stavingstukken van partijen overgelegd,
- zijn de debatten gesloten en is de zaak in beraad genomen.

De procedure verliep met inachtneming van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

II. FEITEN

2.

De rechtbank beperkt zich in het feitenrelaas hierna tot een korte uiteenzetting van de feiten die relevant zijn voor het oordeel zoals hierna bepaald.

3.

Eisers zijn respectievelijk de weduwe en de kinderen van wijlen M. D. W.. Verweerster is de weduwe van wijlen A. D. W.. De zoon uit het huwelijk van verweerster en A. D. W., L. D. W., is vooroverleden.

Wijlen M. D. W. en A. D. W. waren reeds in een geschil verwickeld over de vereffening-verdeling van de huwgemeenschap en nalatenschappen van hun ouders. Reeds in 1994 werd hieromtrent een procedure van gerechtelijke vereffening-verdeling opgestart. Na het overlijden van A. D. W. en L. D. W. is er ook een geschil ontstaan tussen M. D. W. en verweerster betreffende deze nalatenschappen.

Er volgden nadien nog rechtszaken, tot op 21 maart 2007 tussen de partijen een dading werd ondertekend over de tussen de partijen gerezen geschillen. Echter ontstonden er tussen de partijen ook diverse betwistingen omtrent de uitvoering van de dadingsovereenkomst. In het kader van de vereffening-verdeling werd door de boedelnotaris getracht de dadingsovereenkomst te concretiseren in een authentieke akte, maar hieromtrent werden zwarigheden voorgelegd aan de rechtbank. Bij vonnis van 19 november 2012 besliste de rechtbank van eerste aanleg te Brussel hieromtrent. Het vonnis werd bij arrest van 24 februari 2015 bevestigd door het hof van beroep te Brussel. Er werden concrete instructies gegeven betreffende de op te stellen akte. Tot op heden blijven er echter discussies omtrent de inhoud van de op te stellen akte, zodat de instrumenterende notaris zich in juni 2019 nogmaals zou hebben gericht tot de rechter betreffende zwarigheden.

Intussen is er ook een discussie tussen de partijen omtrent de villa in [adres – Spanje], waar verweerster zou zijn ingetrokken en waar eisers het niet mee eens zijn.

Er werd ook reeds een kort geding procedure ingeleid en er werden diverse bewarende beslagen gelegd.

Eén en ander is uitgebreid gedocumenteerd in de stukkenbundels neergelegd door de respectievelijke partijen.

III. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

4.

De vordering van eisers in hun conclusie is de volgende:

"De vordering van eisers ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Concluanten verzoeken Uw Rechtbank hun vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren, en verweerster te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding ten belope van 135.383 € te vermeerderen met een bezettingsvergoeding van 1.500 € per vervallen maand vanaf 1 september 2019 tot de datum van de vrijgave, of uitdrijving uit de betrokken eigendom te [adres – Spanje], dit alles te vermeerderen met de verwijlntresten vanaf de ingebrekestelling en minstens de gerechtelijke intresten vanaf de datum der dagvaarding.

Aan concluanten voorbehoud te verlenen voor de schade die verweerster heeft aangebracht aan de woning gelegen te [adres – Spanje] en ten dieneinde een gerechtsdeskundige aan te

stellen om over te gaan tot het tegensprekelijk vaststellen van deze schade en deze schade vervolgens te begroten.

Verweerster te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding tbv. 3.600,00 EUR.

En tot slot, overeenkomstig artikel 6.1. van verordening 805/2004, het te vellen vonnis als Europese executoriale titel te waarmerken, en voor recht te zeggen, dat op eerste verzoek van eisers, de hoofdgriffier van de rechtsmacht het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel ov; artikel 9.1 van de Verordening dient te verstrekken, in de vorm van het in bijlage I bij de Verordening opgenomen standaardformulier."

5.

Verweerster vordert in conclusie:

"In hoofdorde

1.1 Wat betreft de dwangsommen en de kosten die verband houden met de uitvoering van de dading te verklaren voor recht dat dit een incidentie is van de vereffening-verdeling die hangende is voor de 7de Kamer van de Nederlandstalige rechtbank te Brussel;

Zich derhalve onbevoegd te verklaren en de zaak naar de 7de kamer van de Nederlandstalige rechtbank te Brussel te verzenden.

Minstens de procedure op te schorten tot de vereffening verdeling is afgesloten

1.2. Wat betreft de gevorderde schadevergoeding voor de onrechtmatige bezetting, de kosten die daarmee verband houden en het voorbehoud van schade met aanstelling van een deskundige zich onbevoegd te verklaren en te zeggen voor recht dat met toepassing van artikel 7 van de Verordening nr.1215/2012 dd. 12/12/2012 de Spaanse rechtbanken bevoegd zijn;

2. In ondergeschikte, voor het geval de rechtbank zich bevoegd (sic);

De vordering van eisers ongegrond te verklaren;

3. In meer ondergeschikte:

Voor recht te zeggen dat de door conluante verschuldigde bezettingsvergoeding dient begroot op 500,00 Euro per maand;

4. De tegenvordering van conluante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Eisers te veroordelen tot betaling aan conluante van een bedrag van 50.000,00 euro te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf de vervaldag waarop het maximumbedrag verschuldigd was en dit uit hoofde van het conventionele schadebeding tussen partijen zoals opgenomen in de onderhandse dadingsovereenkomst d.d. 21 maart 2007;

Eisers te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de wettelijke rechtsplegingsvergoeding begroot op het basisbedrag; "

IV. GEBREK AAN INTERNATIONALE RECHTSMACHT

6.

Verweerster betwist de internationale rechtsmacht van de rechtbank betreffende de vorderingen van eisers omtrent de bezetting van het onroerend goed gelegen in Spanje, [adres]. Verweerster stelt dat een bezettingsvergoeding niet voortvloeit uit de tussen de partijen overeengekomen dading, waar een dergelijke vergoeding niet bedongen wordt. Verweerster stelt dat bijgevolg toepassing dient te worden gemaakt van artikel 7 van de verordening nummer 1215/2012 van het Europees parlement en de raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: de bevoegdheidsverordening). Volgens verweerster geldt dit ook voor de andere vorderingen gerelateerd aan (de bezetting van) het onroerend goed in Spanje.

7.

De rechtbank stelt vast en het is tussen de partijen niet betwist dat verweerster haar woonplaats heeft in Spanje.

De autonomie van de partijen bij een overeenkomst met betrekking tot de keuze van het bevoegde gerecht moet worden geëerbiedigd, behoudens de exclusieve bevoegdheidsgronden die in de bevoegdheidsverordening zijn voorzien. Voorwaarde is dat er een duidelijk forumkeuzebeding is tussen de partijen in de zin van artikel 25 van de bevoegdheidsverordening, waarbij geschillen die ontstaan naar aanleiding van die rechtsbetrekking tussen de partijen, worden voorgelegd aan het door de partijen aangeduide gerecht.

Anders dan eisers voorhouden kan de bevoegdheidsclausule uit de dadingsovereenkomst van 21 maart 2007 niet als een forumkeuzebeding worden beschouwd wat betreft de vorderingen die eisers instellen betreffende het onroerend goed te [stad – Spanje]. De vorderingen inzake bezetting van het onroerend goed te [stad – Spanje] door verweerster hebben geen betrekking op een geschil dat ontstaat naar aanleiding van de dadingsovereenkomst of de uitvoering daarvan, maar hebben een autonome grondslag. In dat opzicht kunnen de eisers niet worden gevolgd wanneer zij stellen dat er voor deze vorderingen een forumkeuze zou zijn gemaakt die dient te worden geëerbiedigd.

8.

Verder wijst de rechtbank er op dat elke rechtsvordering die beoogt de aansprakelijkheid van een verweerder in het geding te brengen en die geen verband houdt met een verbintenis uit overeenkomst in de zin van artikel 7.1.a) van de bevoegdheidsverordening, een verbintenis uit onrechtmatige daad is in de zin van artikel 7.2 van de bevoegdheidsverordening. Met verweerster dient de rechtbank vast te stellen dat de vorderingen van eisers betreffende een bezettingsvergoeding, een voorbehoud in verband met huurschade en de aanstelling van een deskundige tot begroting van huurschade van het onroerend goed in [adres – Spanje], niet de dadingsovereenkomst tussen de partijen als grondslag hebben of het niet-nakomen van een contractuele verbintenis, maar dat een eventuele aansprakelijkheid van verweerster omtrent een dergelijke bezetting slechts kan voortvloeien uit de schending van rechtsregels en bijgevolg een buitencontractuele grondslag heeft. Terecht stelt verweerster dat voor deze vorderingen van eisers toepassing kan worden gemaakt van artikel 7.2 van de bevoegdheidsverordening, zodat deze vorderingen in dat geval gebracht moeten worden voor het gerecht van de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen. Opnieuw levert dit voor de eisers geen rechtsmacht op in België, nu dit schadebrengende feit zich noodzakelijkerwijze in Spanje dient te situeren.

9.

De rechtbank ziet voor het overige - en de eisers brengen ook geen argumenten aan hierover - geen toepasselijke exclusieve bevoegdheidsgronden, zodat de rechtbank zich zonder

rechtsmacht verklaart wat betreft de vorderingen van eisers inzake een bezettingsvergoeding, een voorbehoud betreffende schade en een aanstelling van een deskundige omtrent het onroerend goed te Spanje, [adres].

V. ALVORENS VERDER RECHT TE DOEN: OPSCHORTING WEGENS SAMENHANG

10.

Verweerster stelt dat wat betreft de overige vorderingen van eisers inzake dwangsommen en kosten, er sprake is van een incident in het kader van een hangende gerechtelijke verdeling tussen de partijen. Zij meent dat de huidige zaak samen met die zaak dient te worden behandeld. Verweerster verzoekt een verwijzing naar de '7de kamer' van deze rechtbank, desgevallend een onbevoegdheid vast te stellen, dan wel de procedure op te schorten tot de gerechtelijke vereffening-verdeling is afgesloten.

11.

Uit het door de partijen uiteengezette feitenrelaas en de door hen voorgelegde stukken, blijkt dat zij ook partijen zijn in het kader van een procedure inzake gerechtelijke vereffening-verdeling. Deze procedure van gerechtelijke vereffening-verdeling is volgens de stukken van verweerster nog hangende. In juni 2019 zou door de notaris nog een proces-verbaal van zwaarigheden zijn neergelegd in deze procedure, al is niet duidelijk bij welke rechtsinstantie de notaris dit proces-verbaal precies zou hebben neergelegd (stuk 21 van verweerster).

12.

Er bestaat samenhang telkens wanneer zaken onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht (artikel 30 van het gerechtelijk wetboek). De rechtbank stelt vast dat de overige vorderingen van de eisers, maar ook van verweerster, kaderen in de afwikkeling van de dadingsovereenkomst van 21 maart 2007 tussen de partijen, die ook het voorwerp uitmaakt van de gerechtelijke vereffening-verdeling die tussen de partijen hangende is. Het is hieromtrent dat de aangestelde notaris tracht een akte te verlijden. Op basis van de voorgelegde stukken tussen de partijen is het niet helemaal duidelijk of deze procedure gerechtelijke vereffening-verdeling hangende is voor de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg, dan wel voor het hof van beroep te Brussel (zie ook het arrest van 24 februari 2015, stuk 13 van verweerster en stuk 24b van eisers).

In de geschetste context en teneinde het risico op tegenstrijdige beslissingen te vermijden, acht de rechtbank het in elk geval noodzakelijk om de behandeling van deze zaak op te schorten tot na de beëindiging van de gerechtelijke vereffening-verdeling.

De rechtbank houdt bijgevolg de overige beslissingen aan en de zaak wordt alvorens verder recht te doen voor de overige vorderingen naar de bijzondere rol verwezen ten dien einde.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Beslissend op tegenspraak,

Verklaart zich zonder internationale rechtsmacht om kennis te nemen van de vorderingen van eisers betreffende een bezettingsvergoeding, een voorbehoud betreffende schade en een aanstelling van een deskundige omtrent het onroerend goed te Spanje, [adres],

Alvorens verder recht te doen omtrent de overige vorderingen,

Schort de behandeling van de zaak op tot na de beëindiging van de procedure gerechtelijke vereffening-verdeling hangende tussen de partijen,

Verwijst de zaak ten dien einde naar de bijzondere rol,

Houdt de overige beslissingen aan.

Aldus beslist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 2de kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, op datum van 13 november 2019, waar aanwezig waren en zitting namen:

[naam], rechter,

[naam], afgevaardigd griffier.